

Bunalıma Giren Bir Tüccarla Sohbet

Bir gün mobilyacı **Mesut Orhon** bir arkadaşıyla birlikte medreseye geldiler. Mesut Orhon:

“Hocam, Mahmut Efendi benim komşumdur. Kendisi bazı ruhi rahatsızlıklarının olduğundan bahsediyor. Bir muska yazmanızı istiyor. İsterseniz kendisini bir dinleyin. Muska mı yazarsınız, okur musunuz, orasını siz bilirsiniz?..” dedi. Ben:

“Ömrümdede hiç muska yapmadım ve yapamam da. Ancak kendisini bir dinleyelim. Belki Cenab-ı Hak bir çare lutf eder de bu sıkıntısından şifa bulur.” dedim.

Bundan sonra da:

“Sıkıntı ve rahatsızlığını anlatır mısınız?” dedim.

Mahmut Efendi:

“Hocam ben müthiş bir ruhî sıkıntı içerisindeyim. Gece gündüz gayet huzursuzum. Neredeyse Allah korusun intihar edeceğim. Erzurum’daki Mahmut Paşa mağazalarının sahibiyim. Malatya’da çiftliklerim ve binalarım var. Maddî hiçbir problemim yok. Fakat bu ruhî bunalımdan bir türlü kurtulamıyorum. Bu sıkıntıdan kurtulmak için bütün servetimi vermeye razıyım.” dedi.

Ben elime bir kalem ve kağıt parçası aldım. Ve, **“Derdin teşhisi için hastanın tabibe yardımcı olması gerekir. Şimdi ben ne sorarsam doğrusunu söyleyeceksin ki, teşhiste yanılmayayım.”** dedim ve sordum:

“Namazını kılıyor musun?”

“Hayır” dedi.

“O hâlde A vitamini yok. Orucunu tutuyor musun?” dedim.

“Hayır” dedi.

“O hâlde C vitamini de yok. Zekâtını veriyor musun?” dedim.

Yine **“Hayır”** dedi.

“Öyle ise D vitamini de yok...”

Sonra, “Yahu,” dedim, “Senin ruhun büsbütün vitaminsiz ve gıdasız kalmış. Elbette ki bu sıkıntılara maruz kalırsınız. Bu gibi müthiş ve manevî sıkıntılar maddî servetlerle def olmaz. Mal ve mülk ruhî yaralara tiryak ve merhem olamaz.”

"Ruhun ve vicdanın gıda ve şifası iman, namaz ve niyazdır. Cenab-ı Hakk'ın vahdaniyet ve kibriyasını tasdik ve emirlerine itaatle O'na ibadet etmektir."

"İbadet, müminler için bir şevk ve sürur kaynağı olduğu gibi saâdetlerini de ziyadeleştiren ulvî bir şereftir. Demek ki sen ubudiyet vazifeni yerine getirmediğin için, ruhun tam gıdasını alamıyor ve huzursuz oluyorsun. Bana göre senin bu ıstıraptan kurtulmanın çaresi hakiki bir nedametproblem yok, pişmanlık gösterip hemen namaz ve niyaza dönüp dergah-ı İlâhîyeye yönelmektir. O zaman Allah Teâlâ'nın lütfuyla ıstırapların manevî neşe ve sürurlara dönüşür."

Devamla:

"Kardeşim, şu bir hakikattir ki, **Cenab-ı Hak huzur ve saâdeti kendine itaat edilmesine bina etmişken,** bazı insanlar bunları servetin ihtişamında, diğer bir kısmı şan ve şerefın cazibesinde, bir kısmı ise makam ve saltanatın debdebesinde ararlar. Fakat asla bulamazlar. Çünkü bunlar birer gölgedirler ve bu güne kadar hiçbir kimse bunlarla bahtiyarlığa kavuşmamıştır."

Cenab-ı Hak dünya ve dünyadaki her şeyi bizim için, bizi de kendisine itaat ve ibadet için yaratmıştır. Nitekim bu hakikati:

“Ben cinleri ve insanları ancak bana ibadet etsinler diye yarattım.”[1](#)

ayetiyle ortaya koymuştur. Bundan anlaşılıyor ki, insanın yaratılışındaki asıl maksat Allah'ı hakkıyla tanımak ve ona gönül hoşluğuyla ibadet edip rızasını kazanmaktır.

"Allah rızasını kazanmak kadar büyük bir saâdet tasavvur edilmez. İşte bunun en büyük vesilelerinden birisi de ibadettir. İbadetle insan, kalbini Allah'a bağlar. Tevekkül ile O'na istinad eder. Bütün hadiselerin tazyikinden kurtulur, huzur ile yaşar. İbadetsiz adam ise gayet karanlık bir gecede fırtınaya tutulmuş yelkensiz, dümensiz bir gemi gibi, hadiselerin müthiş dalgaları arasında çalkalanır durur, nihayet dehşetli bir kayaya çarpar, parça parça olur gider. Cenab-ı Hak, bizleri dünya ve ahiret tehlikelerinden muhafaza etmek için ibadetle mükellef kılmıştır."

"Allah Teâlâ bize, kemal-i lütuf ve kereminden, maddî ve manevî duygularla mücehhez bir hayat verdi. Yine manevî terakkiyatımız için bizi ibadetlerle mükellef

kıldı. Nasıl olur da böyle bir Halık-ı Kerîm'in emirlerine isyan edilir ve nimetlerine karşı şükredilmez?.."

"Ahiret gününde Cenab-ı Hak bizlere: **"Ey benim kullarım dünyada ben sizinle beraber idim. Siz kiminle beraberiniz?"** Yani, **"Ben, akıl, ilim, rızk gibi cihan-baha nimetlerle sizi taltif ettiğim hâlde, siz şükür ve ubudiyetinizi kime ettiniz?"** diyecek olursa, acaba cehennemın narı o huzurdaki utançtan daha hafif kalmaz mı?"

Bu zat dört beş sene daha yanımıza gidip geldi. Kendisine muhtelif risalelerden dersler okuduk, namaza başladı.

Bir gün yanıma geldiğinde, **"Hocam, bütün kaza namazlarımı kıldım. Vaktiyle tutmadığım bütün oruçlarımı da kaza ettim. Zekatlarımı verdim. Hiç namaz ve oruç borcum kalmadı."** dedi.

Bu olaydan sonra çok fazla yaşamadı ve Hakk'ın rahmetine kavuştu.

Dipnotlar:

[1](#) Zariyat Sûresi, ayet; 56